

327

USTAWA

z dnia 21 grudnia 1962 r.

o zmianie dekretu o postępowaniu podatkowym oraz dekretu o podatku obrotowym.

Art. 1. W dekrete z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 65 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Zgłoszenie obowiązku podatkowego nie jest równoznaczne z uzyskaniem wymaganego w myśl innych

przepisów zezwolenia (uprawnienia) do wykonywania zawodu lub prowadzenia przedsiębiorstwa.”;

2) w art. 66:

a) w ust. 1 wyrazy „karty rejestracyjnej” zastępuje się wyrazami „pokwitowania uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty, zwanego dalej «pokwitowaniem»” oraz dodaje się zdanie w brzmieniu: „Pokwitowanie wydaje się według przepisanego wzoru.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgłoszenia obowiązku podatkowego dokonuje się na piśmie przez złożenie deklaracji według przepisanego wzoru w takiej ilości egzemplarzy, jaką Minister Finansów określa dla poszczególnych grup podatników, i uiszczenie opłaty związanej ze zgłoszeniem tego obowiązku.”;

c) w ust. 3 wyrazy „Jeżeli karta rejestracyjna ma być wydana osobie nie będącej dotychczas podatnikiem” zastępuje się wyrazami „Jeżeli obowiązek podatkowy zgłasza osoba nie będąca dotychczas podatnikiem”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli do wykonywania danej działalności gospodarczej lub zawodowej potrzebne jest w myśl obowiązujących przepisów posiadanie zezwolenia lub innego uprawnienia, podatnik powinien przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego okazać dowód ich posiadania. Jeżeli podatnik nie posiada wymaganego zezwolenia (uprawnienia), organ finansowy zamieści o tym adnotację na deklaracji i jej odpisach. W razie wykonywania działalności gospodarczej w formie spółki, deklaracja podatkowa oraz jej odpisy powinny zawierać wszystkie istotne elementy charakteryzujące spółkę, a w szczególności nazwiska i podpisy spółników figurujących na zezwoleniu lub na dowodzie uprawnienia na wykonywanie działalności gospodarczej zgłaszanej przez spółkę.”;

e) dodaje się nowe ust. 5—13 w brzmieniu:

„5. Organ finansowy w terminie trzech dni od dnia zgłoszenia przez podatnika obowiązku podatkowego przekazuje odpisy deklaracji właściwym wydziałom prezydium rady narodowej nadzorującym działalność gospodarczą (zawodową) podatników oraz właściwym organizacjom samorządu gospodarczego lub zawodowego.

6. Właściwy wydział prezydium rady narodowej (ust. 5) obowiązany jest w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania odpisów deklaracji zawiadomić organ finansowy:

1) czy posiadane przez podatnika zezwolenie (uprawnienie) jest właściwe dla rodzaju założonej przez niego działalności gospodarczej (zawodowej);

2) czy podatnik wykonujący działalność gospodarczą (zawodową) bez zezwolenia (uprawnienia) jest wolny od obowiązku jego uzyskania, czy też ciąży na nim obowiązek posiadania takiego zezwolenia (uprawnienia);

3) w razie stwierdzenia, że podatnik pomimo ciąży na nim obowiązku nie posiada zezwolenia (uprawnienia) bądź posiada niewłaściwe — jakiego rodzaju zezwolenie (uprawnienie) podatnik obowiązany jest posiadać oraz czy i w jakim terminie istnieje możliwość wydania przez właściwy organ takiego zezwolenia (dowodu uprawnienia).

7. Po otrzymaniu danych, o których mowa w ust. 6, organ finansowy — w przypadku gdy uzyskanie zezwolenia (uprawnienia) jest możliwe —

wzywa podatnika do przedłożenia zezwolenia (dowodu uprawnienia) na wykonywanie zgłoszonej działalności gospodarczej (zawodowej) w terminie określonym przez właściwy wydział (ust. 6 pkt 3). Z powodu trudności formalnych, nie pozwalających na wydanie zezwolenia (dowodu uprawnienia) w terminie określonym w ust. 6 pkt 3, termin ten może być przedłużony na wniosek podatnika, zaopiniowany przez organ powołany do wydawania zezwoleń.

8. Jeżeli organ właściwy do wydawania zezwoleń (dowodu uprawnień) zawiadomi organ finansowy, że wydanie zezwolenia (dowodu uprawnienia) nie jest możliwe, organ finansowy zawiadomi podatnika, iż pomimo zgłoszenia działalności gospodarczej (zawodowej) w deklaracji podatkowej, podatnik nie posiada prawa prowadzenia tej działalności.

9. W wezwaniu (ust. 7) oraz w zawiadomieniu (ust. 8) organ finansowy uprzedzi podatnika, że będzie on opłacał podatek ze zryczałtą, przewidzianą we właściwych przepisach, jeśli w terminie określonym w wezwaniu nie przedłoży dowodu zezwolenia (uprawnienia) bądź jeśli wykonuje działalność bez właściwego zezwolenia (uprawnienia) i nie może tego zezwolenia (uprawnienia) otrzymać.

10. Podatników, którzy na mocy przepisów szczególnych mają prawo korzystać z uproszczonych form opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym (np. karta podatkowa, ryczałt), organ finansowy uprzedzi:

1) jeśli wykonują bez zezwolenia działalność gospodarczą (zawodową), na którą w myśl obowiązujących przepisów obowiązani są posiadać zezwolenie, bądź wykonują działalność innego rodzaju niż określona w zezwoleniu — że nie mogą korzystać z uproszczonej formy opodatkowania,

2) jeśli wykonują działalność gospodarczą (zawodową) bez uprawnień albo innego rodzaju działalność niż określona w uprawnieniu — że jeżeli w ciągu pół roku od uprzedzenia nie przedstawi dowodu uprawnienia, pozbawieni zostaną prawa do opłacania podatku w formie uproszczonej; termin ten może być przedłużony na wniosek wydziału prezydium rady narodowej właściwego do wydania uprawnienia; termin ten nie przysługuje podatnikom, którzy działają bez właściwych uprawnień i którzy nie mogą tych uprawnień otrzymać.

11. Wydział prezydium rady narodowej, nadzorujący działalność gospodarczą (zawodową) podatnika, obowiązany jest zawiadomić w terminie tygodniowym właściwy organ finansowy o cofnięciu podatnikowi zezwolenia (uprawnienia) na wykonywanie zgłoszonej działalności gospodarczej (zawodowej).

12. Jeśli organ finansowy stwierdził, że podatnik mimo cofnięcia mu zezwolenia (uprawnienia) nadal wykonuje działalność gospodarczą (zawodową), uprzedzi go, że od chwili cofnięcia zezwolenia (uprawnienia) obowiązany jest opłacać podatek ze zryczałtą przewidzianą we właściwych przepisach, a jeśli chodzi o podatnika, który ma prawo korzystać z uproszczonej formy opodatkowania (np. karta podatkowa, ryczałt) — ponadto, że traci on prawo do korzystania z tej formy opodatkowania.

13. W razie stwierdzenia w czasie dokonywania kontroli, że podatnik nie posiada zezwolenia (uprawnienia) lub wykonuje innego rodzaju działalność gospodarczą (zawodową) niż ta, na którą posiada zezwolenie (uprawnienie), organ finansowy zawiadamia o tym w terminie trzech dni od dnia przeprowadzenia kontroli właściwy wydział prezydium rady narodowej, nadzorujący działalność gospodarczą (zawodową) podatnika. Przepisy ust. 6—10 stosuje się odpowiednio.”;
- 3) w art. 67:
- a) w ust. 1 wyrazy „Opłaty za karty rejestracyjne” zastępuje się wyrazami „Opłaty związane ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego”;
- b) w ust. 2 wyrazy „opłatę za kartę rejestracyjną” zastępuje się wyrazami „opłatę związaną ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego”;
- 4) w art. 68:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Pokwitowanie powinno być przechowywane w lokalu przedsiębiorstwa, zakładu, składu lub wykonywania zajęcia.”
- b) w ust. 2 i 4 wyrazy „kartę rejestracyjną lub jej odpis” zastępuje się wyrazami „pokwitowanie lub jego odpis”;
- c) w ust. 3 wyrazy, poczynając od „i są wolne od” do końca, zastępuje się wyrazami „i nie są obowiązane do odrębnego zgłoszenia obowiązku podatkowego dla wymienionych pomieszczeń, powinny znajdować się poświadczone przez organ finansowy odpisy pokwitowań, uzyskanych w związku ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego dla stałych zakładów.”;
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Osoby sprzedające towary na targach i jarmarkach powinny posiadać przy sobie pokwitowanie lub jego odpis poświadczony przez organ finansowy, jeżeli są obowiązane do zgłoszenia obowiązku podatkowego.”;
- e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Przepisy dotyczące przechowywania pokwitowań stosuje się odpowiednio do dowodów zezwolenia (uprawnienia) na wykonywanie działalności gospodarczej (zawodowej).”;
- 5) w art. 69 wyrazy „karty rejestracyjnej” zastępuje się wyrazem „pokwitowania” i skreśla się wyrazy „za tę kartę”;
- 6) w art. 70:
- a) w ust. 1 wyrazy „obowiązek uzyskania odrębnej karty rejestracyjnej” zastępuje się wyrazami „obowiązek złożenia deklaracji i uiszczenia związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego opłaty odrębnie.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Minister Finansów może zezwalać na zgłaszanie obowiązku podatkowego dla dwu lub kilku zakładów lub zajęć (zatrudnień) w jednej deklaracji i uiszczenie jednej opłaty związanej z tym zgłoszeniem.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Minister Finansów w drodze rozporządzenia może zwalniać całkowicie lub częściowo określone grupy podatników od opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.”;
- d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Organy finansowe pierwszej instancji mogą zwalniać poszczególnych podatników od opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.”;
- 7) w art. 71:
- a) w ust. 1 wyrazy „opłaty za karty rejestracyjne” zastępuje się wyrazami „opłaty związane z tym zgłoszeniem”;
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „za kartę rejestracyjną”;
- c) w ust. 3 skreśla się wyrazy „za karty rejestracyjne”, a wyrazy „Ważność kart rejestracyjnych” zastępuje się wyrazami „Ważność dowodów zgłoszenia obowiązku podatkowego (pokwitowań)”;
- 8) w art. 72:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Pokwitowanie potwierdzające zgłoszenie obowiązku podatkowego w zakresie podatku obrotowego ważne jest w okresie i miejscu wykonywania przedsiębiorstwa (położenia zakładu) lub zajęcia albo posiadania składu, wymienionych w pokwitowaniu, i nie może być odstępowane innym osobom.”;
- b) w ust. 2 wyrazy „za kartę rejestracyjną” zastępuje się wyrazami „związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego”, a ponadto skreśla się wyrazy „jawną” i „jawnej”;
- c) w ust. 3 wyrazy „za kartę rejestracyjną” zastępuje się wyrazami „związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego”, a wyraz „kartę” — wyrazem „pokwitowanie”;
- d) w ust. 4 wyrazy „uzyskania nowej karty rejestracyjnej” zastępuje się wyrazami „ponownego uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego”;
- e) w ust. 5 wyrazy „kartę rejestracyjną, na której” zastępuje się wyrazami „pokwitowanie, na którym”;
- f) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. W przypadkach określonych w ust. 1—5 podatnicy obowiązani są łącznie z zawiadomieniem złożyć deklaracje, o których mowa w art. 66 ust. 2. Przepisy art. 66 ust. 3—9 stosuje się odpowiednio.”;
- 9) w art. 73:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. O dacie zaprzestania na stałe wykonywania świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu oraz o utracie źródeł przychodów podlegających wyłącznie podatkowi dochodowemu, jak również o powstaniu czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu lub w osiągnięciu przychodów podlegających wyłącznie podatkowi dochodowemu, podatnik obowiązany jest zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie tygodniowym, podając jednocześnie w zawiadomieniu przyczynę zaprzestania lub przerwania wykonywania świadczeń albo osiągnięcia przychodów.”;
- b) w ust. 4 wyrazy „kart rejestracyjnych” zastępuje się wyrazami „dowodów zgłoszenia obowiązku podatkowego (pokwitowań)”, a wyrazy „w ciągu trzech dni” — wyrazami „w terminie tygodniowym”;
- 10) w art. 74 ust. 1 wyrazy „uzyskania karty rejestracyjnej” zastępuje się wyrazami „dokonania zgłoszenia obowiązku podatkowego”, a wyrazy „po uzyskaniu karty rejestracyjnej” — wyrazami „po uzyskaniu dowodu zgłoszenia”;
- 11) w art. 80 ust. 1 i 3 wyrazy „księgi handlowe lub podatkowe” zastępuje się wyrazami „księgi handlowe, podatkowe lub rachunkowe”;
- 12) w art. 81 ust. 2:
- a) w pkt 1 wyrazy „księgi handlowe lub podatkowe” zastępuje się wyrazami „księgi handlowe, podatkowe lub rachunkowe”;
- b) w pkt 3 po wyrazach „ksiąg handlowych” dodaje się „lub rachunkowych”;

- 13) tytuł rozdziału 3 w dziale XII otrzymuje brzmienie:
„Księgi handlowe, podatkowe oraz rachunkowe.”;
- 14) w art. 101:
a) w ust. 5 w zdaniu ostatnim po wyrazach „ksiąg handlowych” dodaje się „(rachunkowych)”,
b) w ust. 8 wyrazy „Księgi handlowe oraz księgi podatkowe” zastępuje się wyrazami „Księgi handlowe, podatkowe oraz rachunkowe”,
c) w ust. 9 po wyrazach „księgi handlowe” dodaje się „(rachunkowe)”;
- 15) w art. 105 ust. 1 wyrazy „prawa karnego skarbowego” zastępuje się wyrazami „ustawy karnej skarbowej” oraz skreśla się wyrazy „obok karty rejestracyjnej”;
- 16) w art. 107 wyrazy „Księgi handlowe lub podatkowe” zastępuje się wyrazami „Księgi handlowe, podatkowe lub rachunkowe”;
- 17) w art. 118 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Po upływie terminu wyznaczonego do zgłoszenia obowiązku podatkowego i uiszczenia związanej z tym zgłoszeniem opłaty organy finansowe sprawdzają, czy wszystkie przedsiębiorstwa (zakłady), składy i zajęcia zgłosiły obowiązek podatkowy, i uiszczyły opłatę we właściwej wysokości.”;
- 18) w art. 130 skreśla się ust. 7.
- 19) w art. 141 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego (wymiaru), jeżeli od końca roku podatkowego, w którym powstał obowiązek podatkowy, upłynęły trzy lata, a pięć lat w stosunku do podatników prowadzących księgi handlowe bądź rachunkowe lub obowiązanych do ich prowadzenia oraz do podatników będących osobami prawnymi. Pięcioletni okres, w którym można wydać decyzję w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego, stosuje się także do podatników, którzy mimo obowiązku nie brali udziału w postępowaniu podatkowym albo biorąc udział w postępowaniu podatkowym nie ujawnili źródła przychodu lub majątku oraz w przypadkach, w których dochód ustala się na podstawie znamion zewnętrznych (art. 131). W przypadku gdy nabycie prawa majątkowego stwierdzono pisemnie, okres, w którym można wydać decyzję w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od nabycia praw majątkowych, liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym sporządzono pismo. Przedawnienie w zakresie podatku od nabycia praw majątkowych nie biegnie w czasie wykonywania umowy o nabycie prawa majątkowego.”;
- 20) art. 144 otrzymuje brzmienie:
„Art. 144. Decyzja, od której nie służy odwołanie lub zażalenie w toku instancji, jest ostateczna, chyba że przewodniczący komisji odwoławczej wniósł sprzeciw (art. 176 ust. 1).”;
- 21) w art. 145 ust. 2 wyraz „prawomocnego” zastępuje się wyrazem „ostatecznego”;
- 22) w art. 155 ust. 2 wyrazy „dietyiennej, przewidzianej przy podróżach służbowych dla pracowników państwowych” zastępuje się wyrazami „ustalonej przez Ministra Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.”;
- 23) w art. 157:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Komisja podatkowa orzeka w zakresie podatków obrotowego i dochodowego od jednostek gospodarki nie uspołecznionej o wysokości podstaw opodatkowania przy wymiarze rocznym na zasadach ogólnych oraz przy rozstrzygnięciu przez organ finansowy pierwszej instancji odwołań od wymiaru rocznego (art. 169). W razie nieuznania przedstawionych ksiąg za dowód w postępowaniu podatkowym w trybie art. 156, komisja podatkowa orzeka także o wysokości podstaw opodatkowania przy ustalaniu zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy oraz przy załatwianiu przez organ finansowy zażaleń na wymiar zaliczek (art. 169).”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się:
a) przy opodatkowaniu podatkiem obrotowym i dochodowym podatników, do których stosuje się przepisy art. 2 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223),
b) gdy źródło przychodu podlega opodatkowaniu tylko podatkiem dochodowym, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 131.”;
- 24) w art. 158 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W przypadkach określonych w art. 157 ust. 5 uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje organowi finansowemu pierwszej instancji.”;
- 25) w art. 159 ust. 3 w zdaniu pierwszym po wyrazach „celem złożenia” dodaje się wyrazy „w terminie 5 dni”;
- 26) w art. 161 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Kierownikowi organu finansowego służy prawo wniesienia do komisji odwoławczej sprzeciwu przeciwko orzeczeniu komisji podatkowej. Sprzeciw powinien być zapowiedziany w ciągu tygodnia, a wniesiony w terminie miesięcznym, licząc od dnia orzeczenia komisji. O zapowiedzeniu sprzeciwu należy podatnika zawiadomić w terminie tygodniowym od dnia orzeczenia komisji równocześnie z doręczeniem mu decyzji ustalającej zobowiązanie podatkowe (nakaz płatniczy). Wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje wykonania orzeczenia komisji podatkowej.”;
- 27) w art. 167 na końcu pkt 2 dodaje się wyrazy „chyba że strona złożyła usprawiedliwienie zwłoki, które organ finansowy uznał za wystarczające.”;
- 28) w art. 170:
a) w ust. 2 w zdaniu drugim po wyrazach „od dnia zgłoszenia tego wniosku” kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się zdanie: „w okresie tych dwóch tygodni nie należy jednak dokonywać odebrania i zwiezienia ruchomości oraz ich sprzedaży egzekucyjnej.”,
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Do okresów, o których mowa w ust. 2, zalicza się okres od dnia wniesienia prośby o pisemne uzasadnienie podstawy opodatkowania do dnia doręczenia podatnikowi tego uzasadnienia.”;
- 29) w art. 176:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przewodniczącemu komisji odwoławczej służy prawo wniesienia sprzeciwu przeciwko uchwałom komisji odwoławczej do prezidium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w terminie miesięcznym od dnia powzięcia uchwały przez komisję. Prezydium rozpatruje sprzeciw i wydaje decyzję ostateczną. Prezydium może przekazać te uprawnienia powołanej przez siebie komisji w składzie: członek prezydium jako przewodniczący i przedstawiciele komisji rady narodowej do spraw finansowych oraz przemysłu i handlu jako członkowie. Komisja ta rozpatruje sprawę przy udziale kierownika wydziału finansowego i przedstawiciela organizacji samorządu gospodarczego lub zawodowego.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przed wniesieniem sprzeciwu do prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przewodniczący komisji odwoławczej przesyła podatnikowi w terminie tygodniowym od dnia powzięcia uchwały przez komisję odpis sprzeciwu i równocześnie zawiadania go o wstrzymaniu wykonania uchwały komisji odwoławczej. Podatnik może w terminie tygodniowym złożyć przewodniczącemu komisji odwoławczej swoje wyjaśnienia i wnioski.”;

30) art. 182 otrzymuje brzmienie:

„Art. 182. 1. Decyzje, na mocy których strony nabyły już prawa, mogą być za zgodą tych stron uchylane lub zmieniane przez:

- 1) organ finansowy nadrzędny nad organem, który wydał decyzję;
 - 2) kierownika wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), jeżeli chodzi o decyzje wydane przez organ finansowy prezydium tej rady lub przez komisję odwoławczą;
 - 3) Ministra Finansów, jeżeli chodzi o decyzje wydane przez kierownika wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) (pkt 2).
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek gospodarki społecznej w zakresie rozliczeń z budżetem centralnym z tytułu podatków obrotowych, od operacji nielowerowych i dochodowego, dopłat do cen napojów alkoholowych, różnic budżetowych, wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych. Decyzje w tych sprawach wydaje Minister Finansów, który może w drodze zarządzenia przenosić swoje uprawnienia na organy podległe.”;

31) w art. 183:

a) w ust. 1 skreśla się wyraz „prawomocnej”,

b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Uprawnienia określone w ust. 1 przysługują także prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) co do decyzji wydanych przez organy finansowe prezydium rad narodowych i komisje odwoławcze. W zakresie zobowiązań gospodarki społecznej z tytułu podatków obrotowych, od operacji nielowerowych i dochodowego, dopłat do cen napojów alkoholowych, różnic budżetowych, wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych, uprawnienia te przysługują w stosunku do państwowego przemysłu terenowego i spółdzielni.”;

32) w art. 186 ust. 4 skreśla się wyraz „konsularnej”;

33) w art. 188:

a) w ust. 1 wyrazy „nie nabył karty rejestracyjnej” za-

stępuje się wyrazami „nie zgłosił obowiązku podatkowego i nie uiścił związanej z tym opłaty”;

b) w ust. 4 wyrazy „nabył kartę rejestracyjną” zastępuje się wyrazami „zgłosił obowiązek podatkowy i uiścił związaną z tym opłatę”.

Art. 2. W art. 5 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 449, z 1955 r. Nr 22, poz. 139 i z 1960 r. Nr 29, poz. 167) dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:

„6. W przypadkach:

- 1) gdy podatnicy wykonują bez zezwolenia działalność gospodarczą lub zawodową, na której wykonywanie zgodnie z obowiązującymi przepisami obowiązani są posiadać zezwolenie, lub wykonują inny rodzaj działalności niż określony w zezwoleniu — podwyższa się stawki podatku o 50%, nie więcej jednak niż o liczbę 5,
- 2) gdy podatnicy wykonują bez uprawnień działalność gospodarczą lub zawodową, na której wykonywanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie ma obowiązku uzyskania zezwolenia, a wystarczyć uprawnienie innego rodzaju (np. karta rzemieślnicza, potwierdzenie zgłoszenia działalności w organie przemysłowym rady narodowej), lub wykonują inny rodzaj działalności niż określony w uprawnieniu — podwyższa się stawki podatku o 20%.

Podwyżka stawek ustaje z końcem miesiąca, w którym przedłożono organowi finansowemu odpowiednie zezwolenie (pkt 1) bądź dowód uprawnienia (pkt 2).

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się do działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych.

8. W razie zbiegu okoliczności, o których mowa w ust. 4 i 6, przewidziane w tych przepisach podwyżki stawek stosuje się niezależnie od siebie.”

Art. 3. Ilekroć w innych przepisach jest mowa o karcie rejestracyjnej, należy przez to rozumieć pokwitowanie uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego.

Art. 4. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst dekretu o postępowaniu podatkowym z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po ogłoszeniu. W części dotyczącej zniesienia kart rejestracyjnych i wprowadzenia pokwitowań uiszczenia opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego ustawa ma zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1962, z wyjątkiem obciążeń podatkowych, o których mowa w przepisach art. 1 pkt 2 lit. e) oraz art. 2, a które mają zastosowanie począwszy od roku podatkowego 1963.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Ilorodecki